

МАРДУМИ ТОҶИКИСТОН , МАРДУМИ БЕЛОРУСИЯ НЕСТ, ХАЛҚИ ТОҶИКИСТОН, АЗ ИН ИМТИҲОНИ СИЁСИИ БЕГОНАРПРАСТӢ, ҲАҶАТ СОЛҲОИ 90-УМИ АСРИ ГУЗАШТА ДАРСИ ИБРАТ ГИРИФТА БУД!!!

АНДЕША: Муҳаммаддоду Халимов-раиси Кумитаи Иҷроияи ҲХДТ дар ноҳияи Абдурахмони Ҷомӣ.

Дар фазои сулҳу оромӣ зиндагӣ намудан , ин худ як неъматӣ бузургу бебаҳост.

Кишвари азизи мо,ки торафт ободу зебо ва сатҳи зиндагии аҳоли сол аз сол беҳтар мегардад, ҳамаи ин самараи ваҳдати ҳамдигарфаҳмӣ, самараи сиёсати дурандешонаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аст.

Шукрона,ки имрӯз мавқеи Тоҷикистон ҳамчун кишвари соҳибистиклол ва рӯ ба тараққӣ, дар ҷомеаи ҷаҳонӣ торафт мустақамтар мегардад.

Маҳз тавассути сиёсати хирадмандонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Ҷаноби Олӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳамаи душвориҳо марҳила ба марҳила паси сар шуда, имрӯз тамоми мардум сарҷамъ ва дар фазои сулҳу ваҳдат зиндагонӣ доранд.

Ҳадафи асосии Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон таъмини ҳуқуқҳои конститутсионии шаҳрвандон, ҳифзи соҳибхитӣ, яқпорчагии давлат, роҳандозии муносибатҳои дӯстона бо ҳамаи давлатҳои ҷаҳон мебошад.

Ҷомеаи ҷаҳонӣ аллакай дарк намудааст, ки Тоҷикистон дар тамоми самтҳо рӯ ба пешравӣ дорад. Таҳлили вазъи иқтисодиву иҷтимоии Тоҷикистон дар давоми солҳои соҳибистиклолӣ худ гувоҳи пешрафт ва марҳила ба марҳила беҳтар шудани сатҳи зиндагонии аҳолии кишвар аст.

Бидуни замон, ҷомеаи ҷаҳонӣ сарвари давлати моро ҳамчун сиёсатмадори варзидаи сатҳи ҷаҳонӣ мешиносад.

Мутаассифона ин ҳама пешравиҳо барои ҳаракати ба ном Паймони миллӣ,ки бевосита ташкилоти экстремистии террористии собиқ Ҷизби наҳзати ислом , Гурӯҳи 24-у як қатор дигар ташкилотҳои экстремистии мамнӯъ дар кишварамон,ки ба ин ҳаракат шомиланд ва ҳамчунон ҳаммаслаку хоҷагонашон таҳти роҳбарии Муҳиддини Кабирӣ хушоянд нест, аз ин рӯ бо ҳар роҳу восита мехоҳанд иғво барангехта, сиёсати пешгирифтаи роҳбарияти мамлакатро дар назди ҷаҳониён нодуруст арзёбӣ намоянд.

Овардаи бузурге ҳаст, ки:-

Ту,ки аз меҳнати дигарон беғамӣ,

Нашояд,ки номат ниҳанд одамӣ.

Халқи азизи Тоҷикистон, ҳатто ҷаҳони муосир дарк намудааст,ки мақсаду мароми ин тӯдаи бо ном муҳолифи давлату Ҳукумати Тоҷикистон, марому ормонҳои мардуми меҳнатқарини Тоҷикистон набуда балки ҳадафҳои нопоки хоҷагони хориҷии ташкилоти террористиву экстремистии наҳзатиҳо буда, ҳадафи асосӣ ноором сохтани фазои сулҳу суботи кишвари Тоҷикистони соҳибистиклол аст.

Чаро мо , аз се чор ташкилоту ҳаракатҳои шомили Паймони миллӣ буда, маҳз номи ҳизби наҳзати исломиро ба забон овардем, чунки таърихи башар исбот кардааст,ки ҳама абарқудратҳо маҳз бо таъсису ташкил намудани ҳизбу ҳаракатҳои бо ном исломиву характери динӣ дошта ва бо маблағгузориҳои ҳангуфт, дар ин ё он давлатҳои рушдкунанда ва маҳз ба давлатҳои бо ном исломӣ, ҳадафҳои ниҳони хешро роҳандозиву амалӣ менамоянд,ки дар ҳама ҳолатҳо ба манфиати мардуми оддии мусулмон набудааст.

Ҳатто ин падидаи роҳбарияти собиқ ҳизби наҳзати исломии Тоҷикистон, алалхусус Муҳиддини Кабирӣ ва пайравонашон, дар ҷаҳони ислом ташаккули худшиносии динии халқҳои мусулмон маънидод мекунад, аммо ин аз воқеъият дур аст, зеро ҳар фарди мусулмон ба Худованд имони комил дорад ва фаризаҳои диниро дар доираи талаботи дини мубини ислом, китоби муқаддаси Қуръони маҷид ва ҳадисҳои Расули Худо Муҳаммади Мустафо (С) иҷро мекунад ислом ниёз ба ягон ҳизбу ҳаракат надорад.

Бедил аз шапарра кайфияти Хуршед мапурс,

Ҳақ ниҳон нест, вале хиранигоҳон кӯранд.

Ва инҷо ҳама равшану возеҳ аст,ки чунин ҳизбу ҳаракатҳои характери динӣ доштаи дунявӣ, зеро ниқоби исломи ноб, иғвоангезиву фитнаҷӯй ва бо ин амалҳо мехоҳанд, нафси хешро қонеъ намудаву хоҷагони хешро,ки бо маблағгузорӣ ташкилоти онҳоро созмон додаанд, барои

расидан ба ҳадафҳои ниҳоиашон барномаҳо таҳрезӣ намудаанд, амалӣ созанд. Имрӯз дунёро нақб бингарӣ ҳама панд асту мо қариб,ки 24 соати шабонарӯзӣ дар шабакаҳои сомонаҳои интернетӣ мебинему мехонем,ки худи Муҳиддин Кабириву пайравонаш, албатта бо сад фоиза дастгириву маблағгузори ҳоҷагони хориҷиашон аз хориҷи кишвар ба роҳбарияти кишварамон санги маломат мезананд,ки ин хоҳу ноҳоҳ обрӯву нуфузи миллату давлати моро дар арсаи байналмилалӣ коста мегардонад.

Ин тӯдаи бомҷҳои аврупоӣ, бегонарасти намуда ҳечгоҳ андешаи нуфузи миллатро намекунад, танҳо онҳо бо ин васила мехоҳанд нафси хешро қоневу ҳокимиятро ба даст оранду мардумро ғуломи ҳалқабаргӯши хоҷаҳояшон созанд.

Дар ҳамаи наворҳои дурӯғине, ки наҳзатиҳо бо роҳбарии Муҳиддин Кабирӣ омода карда дар сомонаҳои интернетӣ пахш мекунад, шаҳодати онро мекунад, ки онҳо ба ғайр аз игво ва фитнаандохтан корӣ дигар надоранд. Онҳо дуруст медонанд, ки имрӯз аксариати мардуми кишвар, махсусан муҳоҷирону ҷавонони даврони муосир бо шабакаҳои иҷтимоӣ пайваст ҳастанд ва барои онҳо сайтҳои сомонаҳои тоҷикии шабакаҳои интернетӣ майдони калони таблиғу ташвиқи ақидаҳои ифротист.

Бо дарназардошти ҳамаи ин афзалияти калонро моҳирона истифода мебаранд, то ки мардуми кишвари худро мағзшӯӣ бикунанду зиди сиёсати давлату ҳукумат бишуронанд. Албатта барои ин корашон аз хоҷаҳояшон маблағҳои калон гирифта истодаанд, аммо ин дер давом намекунад, подоше, ки онҳо сазоворанд шармандавор аз сӯи хоҷагонашон ҳатман мегиранд, чунки мардуми Тоҷикистон мардуми Белоруссия нест, халқи Тоҷикистон, аз ин вартаи ҳалокатвори сиёсӣ ҳанӯз солҳои 1990-ум дарси ибрат гирифтаву фаромӯш накардаанд,ки ин ҳама дасисабозиҳо дасти бегона ҳасту оқибати марговар дорад. Пас кӣ будани онҳоро дарк кардем, ки “дилсӯзи” ин миллату меҳан будани хешро нишон додаву амалии кадом ҳадафро роҳандозӣ мекардаанд. Онҳо беш аз бозичаи дасте нестанд,ки ихтиёр ба худ дошта бошанд, паи иҷрои дастуре супориши душманони миллату давлати Тоҷикистон буда, на дар фикру андешаи дурахшонии ин миллату Ватан ҳастанд, агар онҳо заррае ба ин миллату ин Ватан эҳтиром мегузоштанд, чунин разилонаю ҳасадбарона нисбати рушду тараққиёти ин кишвар тариқи сомонаву сайтҳои интернетӣ барномаҳои игвоангезонаро таҳрезиву пахш намекарданд, балки барои номи неки миллати тоҷику Тоҷикистони азиз дар арсаи ҷаҳонӣ ба корҳои хайру саҳо, пуштибонӣ аз миллату давлатро анҷом медоданду дар ин айёми марҳила ба марҳила паҳншавии вабои каронавирус,ки ҳамаи сокинони сайёро ба ташвиш овардааст, сӯйистифода аз минбарҳои баланди ҳуқуқи созмонҳои байналмилалӣ дасти кӯмак ба ҳаммиллатони азиз, махсусан муҳоҷирони берунмарзӣ мерасониданд, авлотар аз ин дасисабозиву низоъандозиҳо буд.

Ин ҳама навиштани андешаро мо аз рӯи ҳавову ҳавасе не, аз рӯи васфу лагандбардорӣ бар касе не, балки аз рӯи вичдону инсоф, ҳудогоҳиву худшиносиамон рӯи коғаз овардаему, бо шукргузорӣ аз сулҳу суботи кишвари соҳибистиқлоламон, фазои оромӣ ва ягонагиву якдигарфаҳмии ҳаммиллатонамон рӯҳу илҳами тоза мегирем, зеро ин худ неъматӣ Иллоҳиву бебаҳоест,ки мо миллати тоҷикро бо рушду тараққиёти соҳаҳои мухталифи ҷомеаи имрӯзаамон ба қуллаҳои баланд бурда мерасонад.

Бо дарназардошти маъракаи муҳими дар пешистодаи интиҳоботи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон,ки 11 октябри соли 2020 баргузор мегардад, мо бояд худогоҳу худшинос бошем, зираки сиёсиро аз даст надихем ва ҳаргиз нагузорем,ки бадҳоҳони миллати тоҷик аз қабилӣ ташкилоти террористиву экстремистӣ ва ифротгарой наҳзат, гурӯҳи 24 ва ғайра тӯдаҳои фирефташудаи авбош ба мақсадҳои разилонаву ғаразнок ва хиёнаткоронаи хеш расида фазои оромӣ кишвари ҷононоҷони моро ҳалалдор созанд.